

Pšenice dvouzrnka

Triticum dicoccum (Schränk) Schuebl

OBILNINA

TŘÍDA: jednoděložné ČELEĎ: lipnicovité ROD: pšenice

Přestože pšenice dvouzrnka patří k nejdéle využívaným obilninám v historii lidstva, je dnes spíše opomíjenou plodinou. Tento druh se v zemědělské kultuře objevuje již před 9 500 lety. Už staří Římané z dvouzrnky připravovali kaši, kroupy a pekli chléb. Na našem území byla rozšířena od mladší doby kamenné až do středověku, pak postupně ustupovala pšenici seté a v pozdním středověku úspěšnějšímu žitu. U nás se dvouzrnka tradičně pěstovala v Bílých a Malých Karpatech, kde ji místně nazývali „rýž“ a používali ji jako kroupy do polévek, jelit nebo jako přílohy či samostatné jídlo. Ve světě se v současnosti pěstuje v podhorských a horských oblastech Zakavkazska, na Balkánském poloostrově, ve Španělsku, Turecku, Íránu, Jemenu, Indii a severní Africe.

Dnes dvouzrnka společně s dalšími pluchatými druhy pšenice – jednozrnkou a špaldou – zažívají v Evropě renesanci. Pro své nutriční vlastnosti a nenáročnost při pěstování stoupá o tyto druhy pšenice zájem a úspěšně se šlechtí jejich moderní odrůdy.

VÍTE...

...co to znamená, když jsou pšenice pluchaté? Plod lipnicovitých trav, kterému se říká obilka (zrno), je chráněn tzv. pluchou a pluškou. Druhy pšenice se liší v tom, jestli mají pluchu a plušku přirostlou k obilce. Pokud nemají, jde o tzv. pšenice „nahé“, jako je např. pšenice setá.

Pokud mají, nazývají se „pluchaté“ – např. dvouzrnka, jednozrnka či špalda. Při mláčení se u těchto pšenice zrno ve srovnání s pšenicí setou hůře uvolňuje.

Osivo pšenice jednozrnky, dvouzrnky a pšenice seté